

Direktiiv ei loo takistusi liikmesriikidele tunnustada oma siseriikliku õiguse kohaselt kolmandate riikide kodanike väljaspool EL territooriumi omandatud kutsequalifikatsioone, kui on järgitud koolituse (st kutsealase koolituse ja kutsepraktika) miinimumnõudeid.

1. Praegu kehtiva määruse alusel peab sobivustesti sooritama siis, kui taotleja kvalifikatsioon ei vasta Eestis nõutavale, kuid õigusselguse tagamiseks täpsustab käesolev eelnõu, et sobivustest sooritatakse siis, kui taotlejal on kohustuslikus õppes puudujääke. Taotleja peab sooritama sobivustesti, kui tema õpe ei vasta Eestis nõutavale õppele või kui tema õpe on muidu vastav (näiteks õppe kestus), kuid tal on puudu kasvõi üks õppeaine, mis on kohustuslikuna ette nähtud vastava kutse- või eriala õppekavas Eestis.
2. Samuti võrdsustatakse praktilise töö kogemus õppe praktilise osaga ehk sobivustesti ei tehta, kui üksnes praktilise õppe kestus taotleja läbitud kutse- või eriala õppekavas ei vasta Eestis nõutavale, kuid lisaks läbitud praktilisele õppele tema kutse- või erialane töötamine eelmises asukohariigis on kokku olnud vähemalt sama pikk, kui Eestis nõutud praktilise õppe kestus vastavas õppekavas.
3. Lisasime ka keelenõude, et sobivustest tehakse tavaliselt eesti keeles, kuid Terviseameti ettepanekul ja eksamikomisjoni liikmete nõusolekul võib testi sooritada ka muus keeles. Võõrkeeles sobivustesti sooritamine on siiski erandolukord, sest taotleja jaoks on hilisemas tööelus oluline, et ta oskaks eesti keelt ja saaks patsientidega eesti keeles suhelda. Kui tegu on pädeva arstiga, kes ei valda eesti keelt nii hästi, et suudaks sobivustesti sooritada, võidakse talle erand teha tingimusel, et ta siiski teatud määral oskab eesti keelt ja õpib seda hiljem juurde.

Need on meie põhilised teesid, mille pinnalt võime siis arutelu jätkata.